

Dosarul nr. 3ra-1304/17

Instanța de fond: Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău – S. Bleșceaga
Instanța de apel: CA Chișinău – I. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov

ÎNCHEIERE

22 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Svetlana Filincova,
Iurie Bejenaru, Maria Ghervas,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea Individuală „Moldovanu Viorel”,

în cauza civilă la acțiunea Întreprinderii Individuale „Moldovanu Viorel” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău cu privire la contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 11 iulie 2017, prin care s-a respins apelul declarat de către Întreprinderea Individuală „Moldovanu Viorel”, s-a menținut hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din data de 28 iulie 2016,

C O N S T A T Ă :

Întreprinderea Individuală „Moldovanu Viorel” (*în continuare ÎI „Moldovanu Viorel”*) la data de 10 august 2012 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Inspectoratul Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău (*în continuare IFS pe mun. Chișinău*), prin care a solicitat anularea deciziei nr. 1512/18 din data de 24 mai 2012, prin care ÎI „Moldovanu Viorel” a fost amendată pentru încălcarea legislației fiscale în mărime de 10 000 lei pentru desfășurarea unei activități fără utilizarea mașinii de casă; în mărime de 50 000 lei pentru comercializarea producției alcoolice fără timbre de accize; în mărime de 10 000 de lei pentru neprezentarea la prima cerință a documentelor de proveniență și deciziei nr. 161 din 12 iulie 2012 privind respingerea contestației (f.d. 3-4, 126, vol.I).

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat, că la data de 02 mai 2012 IFS pe mun. Chișinău a efectuat un control inopinat la barul „Camelot” care aparține reclamantei, fiind întocmit actul de verificare nr. 1-533826. În cadrul controlului inspectorii fiscali au constatat mai multe încălcări ale legislației fiscale și anume: desfășurarea activității fără utilizarea mașinii de casă, fiind depistat excedentul de bani în sumă de 7,0 lei, neprezentarea documentelor de proveniență a mărfii Vodka „Соточка”, volum 0,5 litri, alcool 40% la preț de 50 lei și comercializarea produselor alcoolice fără timbre de accize.

Urmare, la 24 mai 2012 IFS pe mun. Chișinău a emis decizia nr. 1512/18, prin care ÎI „Moldovanu Viorel” a fost amendată pentru pretinsele încălcări depistate la data de 02 mai 2012.

Nefiind de acord cu decizia IFS pe mun. Chișinău privind aplicarea sancțiunilor fiscale, la 13 iunie 2012 ÎI „Moldovanu Viorel” a contestat-o, iar prin decizia nr. 161 din 12 iulie 2012 contestația a fost respinsă, pe motiv că întreprinderea s-a eschivat de la achitarea amenzii.

În opinia reclamantei în decizia contestată nu este specificată încadrarea juridică a faptei pentru care a fost aplicată amenda. Această scăpare a avut loc din cauza că fapta imputată nu există în esență, iar amenda a fost aplicată ilegal.

În susținerea neexistenței faptei imputate ÎI „Moldovanu Viorel” menționează, că starea economică a întreprinderii este deplorabilă, cifra de afaceri scăzând de câteva ori. Din aceste considerente, întreprinderea nu-și permite să angajeze personal, administratorul întreprinderii Viorel Moldovanu în baza contractului individul de muncă este angajat temporar în calitate de barman, pe perioada concediului de îngrijire a copilului a soției acestuia Nadejda Moldovanu, fiind nevoit să deservească el însuși clienții, ajutat de soție.

La data de 02 mai 2012, soția acestuia Nadejda Moldovanu, care era însărcinată, când s-a pornit la bar, a luat cu dânsa 7 lei mărunți, pe care i-a găsit în casă, pentru a avea rest. Ea a dat rest din cei 7 lei, însă, fiind într-o stare delicată, având și picioarele umflate, a uitat să și-i restituie imediat, astfel în aparatul de casă formându-se un supraplus de 7 lei. Tot în aceeași zi, pe la ora 14.30 în bar a apărut fratele soției, Nicolai Oroșan, care avea la el o sticlă de rachiu „Соточка”, o cutie de bomboane și le-a spus că a venit să-i invite la nuntă. La momentul respectiv, în bar nu erau clienți, iar ei au servit câte 50 de grame din sticla adusă, apoi a lăsat invitațiile și a plecat. Sticla de rachiu și bomboanele au rămas în frigider pentru a le lua acasă, însă, la ora 16.20 au venit inspectorii fiscali și au efectuat controlul. Aceștea s-au prezentat ca simpli clienți, au efectuat cumpărături, pentru care le-a fost eliberat bonul de casă. Vodca adusă de cumnat nu era la vitrină și nici nu i-a servit din sticla respectivă. De asemenea, le-a prezentat toate facturile asupra mărfii deținute.

ÎI „Moldovanu Viorel” consideră, că este inadmisibil ca o întreprindere să achite o amendă echivalentă cu cifra de afaceri pentru o lună pentru 7 lei uitați de o doamnă și că pentru un pretins excedent de 7 lei să fie aplicată o amendă de 10 000 de lei, echivalent cu amenda aplicată în cazul unei benzinării sau supermarket în care cifra de afaceri este de câteva ori mai mare. La fel, susține că are dreptul de a păstra o sticlă de rachiu în biroul său, atâta timp cât această nu este expusă spre vânzare.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2012 acțiunea a fost respinsă ca fiind nefondată (f.d. 30, vol.I).

Curtea Supreme de Justiție prin decizia din 03 aprilie 2013 a casată hotărârea Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2012, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Judecătoria Centru, mun. Chișinău (f.d. 47-52, vol.I).

Prin încheierea Judecătoria Centru, mun. Chișinău din 29 august 2013 a fost dispusă strămutarea cererii de chemare în judecată a ÎI „Moldovanu Viorel” împotriva ÎFS pe mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ după competență la Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău (f.d. 68, vol.I).

Prin hotărârea Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău din 28 iulie 2016, cererea de chemare în judecată a ÎI „Moldovanu Viorel” a fost respinsă ca fiind neîntemeiată (f.d. 172, 177-188, vol.I).

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 11 iulie 2017 a respins apelul declarat de către ÎI „Moldovanu Viorel”, ca fiind neîntemeiată, a menținut hotărârea

Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău din data de 28 iulie 2016 (f.d.228, 229-239, vol. I).

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 21 septembrie 2017 ÎI „Moldovanu Viorel” a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei recurate, cu pronunțarea unei noi hotărâri privind admiterea acțiunii (f.d. 1-6, vol.II).

În susținerea recursului ÎI „Moldovanu Viorel” a indicat, că instanța de apel a examinat probele și argumentele superficial, ca urmare eronat a aplicat și interpretat legea.

La data de 21 noiembrie 2017 Serviciu Fiscal de Stat a depus referință, prin care a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 11 iulie 2017, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la data de 28 iulie 2017, confirmare privind recepționarea acesteia la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe recursul depus de către ÎI „Moldovanu Viorel” la data de 21 septembrie 2017, se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către ÎI „Moldovanu Viorel” este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Potrivit regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către ÎI „Moldovanu Viorel” asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentei la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenta și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către ÎI „Moldovanu Viorel” inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 431 alin. 1, 433, lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Întreprinderea Individuală „Moldovanu Viorel”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas